

свих римских папа који су ступили на престо од I в. до 1700. године. Свих тих 89 имена поређано је по редоследу њиховог првог појављивања у низу папа. Затим је направљена правоугаона матрица димензија 89×170 , чија свака врста (дужине 170 јединица) одражава еволуцију неког појединачног имена из списка од 89 имена (колико матрица има врста). За свако име означене су оне деценије у којима је на престолу био папа с тим именом. На пример, у 53. врсти означене су све деценије у којима је владао папа с именом Јован. То су године: 523-526, 532-535, 560-573, 640-642, 685-686, 704-707, 872-882, 898-900, 914-928, 931-936, 956-963, 965-972, 983-984, 985-996, 997-998, 1003, 1003-1009, 1024-1033, 1285-1287, 1316-1334, 1410-1415.

На ту матрицу је примењена метода откривања дупликата, заснована на рачунању и обради $K(T_0, T)$. Затим је направљена квадратна матрица димензија 170×170 . У сваку врсту с бројем T_0 уписани су бројеви $K(T_0, T)$, где $K(T_0, T_0)$ означава број папа који су ступили на престо у деценији T_0 , а имена којих се раније нису појављивала. Овом методом су се показали дупликати у списку папа, нарочито имена папа који су традиционално владали у I в. (посебно Лин, Анаклет, Климент, Еварист), неочекивано се "обнављају" у XI в. што тачно одговара померању за 1000-1050 година. Аналогно се појављују и други статистички дупликати, посебно они изазвани померањем за 333 године (приближно). На пример, учестана појављивања имена Јован дешавају се средином VI в., крајем VII, у X, крајем XIII в., што је у складу с дупликатима серије MT, који су означени на ГХК. То и не чуди, јер је име Јован једно од централних у историји Готског, и других ратова који су статистички дупликати ратова из средине XIII в. у Италији (подробности в. даље). У састављању матрице имена папа, аутору је помагао А. Макаров. Аутор и Г.В. Носовски су даље истраживали матрице учестаности имена (папа, римских и византијских императора итд.). Резултати су изложени у [352], [345], [351], [353]. У раду [353] дата је велика количина нумеричких података и саме матрице учестаности. У тим публикацијама читалац може да нађе модификацију принципа губљења учестаности (у терминима задатка о "мешању шпила карата") коју су дали Носовски и аутор. Такође су изложени резултати компјутерских истраживања спискова имена многих древних династија.

Сви добијени резултати су у складу с резултатима добијеним методом династичких паралелизама. Указаћемо посебно на две изоморфне струје у току папа. Тај списак је, упоредо с императорским, "кичмени стуб" римске (и европске) хронологије. Данас постојећи списак се заснива на "Књизи понтифекса", настанак које се може следити уназад најдаље до XII-XIII в. [41]. У анализи смо користили и таблице [85], [17, 445-451] (списак папа), [132].